

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

02 noiembrie 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Elena Covalenco,

Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ocnîța din 13 iunie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 mai 2016, declarat de avocatul Melnic Oxana în numele inculpatului

Cebanu Iulian Anatolii, născut la 04 iulie 1974, originar din s.Tocmagiu, r-nul Grigoriopol, cu viza de reședință în s.Hîjdieni, r-nul Glodeni, domiciliat în s.Bîrnova, r-nul Ocnîța.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 28.03.2014 – 13.06.2014;

2. Instanța de apel: 11.07.2016 – 30.05.2016;

3. Instanța de recurs: 15.08.2016 – 02.11.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ocnîța din 13 iunie 2014, Cebanu Iulian a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.201¹ alin.(3) lit.c) Cod penal, la 11 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

S-a dispus încasarea de la Cebanu Iulian în beneficiul succesoriului părții vătămate Serebrian Vladislav a prejudiciului material și moral în sumă de 6000 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Cebanu Iulian sistematic manifesta comportament violent față de concubina sa Serebrian Viorica, exprimat prin abuz fizic și psihologic, provocînd stări de tensiune și suferință psihică prin ofense, injurie și insultare. La 30 decembrie 2013, în intervalul orelor 23.00 – 24.00, Cebanu Iulian împreună cu Serebrian Viorica, întorcîndu-se de la familia Șumschi Natalia și Viorel, la care au consumat băuturi spirtoase, au început să se certe, cearta degenerînd în bătaie, Cebanu Iulian aplicîndu-i lui Serebrian Viorica mai multe lovituri cu piciorul cauzîndu-i, conform raportului de examinare medico-legală nr.156 din 31.12.2013, fractura coastelor 9-10 pe stînga, ruptura totală a rinichiului stîng, hematom retroperitoneal imens, hemoragie în suprarenală stînga, șoc traumatic și hemoragie. Leziunile corporale depistate au fost cauzate de acțiunea traumatică a unui obiect, corp contondent dur cu o putere fizică mare și care se califică drept vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață. Potrivit aceluiași raport, formarea acestor leziuni în rezultatul căderii de la înălțimea propriului corp se exclude. La 31 decembrie 2013, în rezultatul leziunilor primite, Serebrian Viorica a decedat.

3. Împotriva sentinței a declarat apeluri inculpatul, care a solicitat casarea acesteia, cu rejudecarea cauzei, invocînd că nu a fost citat pentru examinarea cauzei; - nu a făcut cunoștință cu materialele cauzei penale; - probele și circumstanțele cauzei au fost apreciate

arbitrar și eronat; - nu au fost efectuate expertize medico-legale pe faptul cauzării de către el a leziunilor corporale, odaia în care a avut loc conflictul, nu a fost sigilată, nu au fost expertizate celelalte persoane aflate în curte; - sentința a fost emisă cu un șir de încălcări, fiindu-i încălcate drepturile la apărare, neîmputernicind apărătorul de stat să efectueze acțiuni în numele său, la interpret, la participare în ședința de judecată, de a-și dovedi nevinovăția, la examinarea obiectivă a cauzei, nu i s-a oferit posibilitatea de a prezenta probe; - instanța de judecată a pus la baza sentinței doar probele prezentate de învinuire.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 mai 2016, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de inculpat.

Instanța de apel a indicat că prima instanță a dat apreciere corectă probelor administrate și circumstanțelor cauzei, examinându-le conform art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc.

Consecvent, instanța de apel a indicat că, vinovăția inculpatului se confirmă prin: declarațiile succesului părții vătămate V.Serebrian, a martorilor C.Chilat, R.Glutnic, L.Dudnic, L.Cucier, A.Lupulciuc, N.Șumschi, V.Șumschi și actele cauzei - procesele-verbale de cercetare la fața locului din 31.12.2013, de verificare a declarațiilor învinuitului la locul infracțiunii și tabelul foto din 17.01.2014, de confruntare dintre I.Cebanu și V.Serebrian din 23.01.2014; rapoartele de examinare medico-legală a cadavrului nr.156 din 31.12.2013, de expertiză medico-legală nr.1,,D” din 15.01.2014, nr.9,,D” din 05.02.2014.

Declarațiile inculpatului potrivit căror nu a comis infracțiunea, au fost respinse de instanța de apel, fiind considerate drept o poziție de autoapărare în scopul eschivării de la răspundere penală.

La fel, a indicat instanța de apel că afirmațiile inculpatului privind încălcarea drepturilor sale procedurale sînt declarative, acestea fiind combătute de materialele cauzei: procesul-verbal al ședinței preliminare și încheierea protocolară din 16.04.2014, confirmarea eliberată de liceul teoretic Hîjdieni, r-nul Glodeni, din care rezultă că inculpatul și-a manifestat acordul de a fi reprezentat de avocatul A.Gheorghiuță, nu a solicitat să fie asistat de interpret, fiind dispusă judecarea cauzei în limba de stat, limbă în care acesta și-a făcut studiile; cererile inculpatului, prin care a refuzat să se prezinte în ședințele de judecată și lipsa demersurilor înaintate de către el sau de către avocatul său privind prezentarea probelor; rapoartele de expertiză medico-legală.

Cu referire la pedeapsa aplicată, instanța de apel a reținut că prima instanță a dat deplină eficiență prevederilor art.7, 61 și 75 Cod penal, ținînd cont de circumstanțele cauzei, pericolul social al faptei și consecințele acțiunilor inculpatului, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă, în măsură să-și atingă scopul de corectare și reeducare a acestuia.

5. Împotriva hotărîrilor menționate a declarat recurs ordinar avocatul O.Melnic în numele inculpatului care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, cu dispunerea rejudecării cauzei, pe motiv că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; - hotărîrea instanței nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - instanța de apel a apreciat arbitrar și eronat probele și circumstanțele cauzei; - lipsește raportul de cauzalitate dintre leziunile corporale depistate și fapta presupusă a fi săvîrșită de către inculpat; - probele administrate și puse la baza sentinței, nu demonstrează vinovăția inculpatului; - inculpatul nu a fost citat pentru examinarea cauzei penale, fiind lipsit de dreptul de a prezenta probe în apărarea sa; - instanța de apel a comis o eroare gravă de fapt, exprimată prin respingerea

demersurilor părții apărării pentru reluarea cercetării judecătorești, cu administrarea de noi probe.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care se solicită declararea inadmisibilității recursului ordinar, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul în recurs a invocat ca temei de casare a hotărîrilor judecătorești pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizînd acest temei în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului.

Colegiul penal constată că prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecînd cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele, probele prezentate de părți, a audiat succesorul părții vătămate V.Serebrian, martorii C.Chilat, R.Glutnic, L.Dudnic, L.Cucier, A.Lupulciuc, N.Șumschi, V.Șumschi și actele cauzei - procesele-verbale de cercetare la fața locului din 31.12.2013, de verificare a declarațiilor lui Iu.Cebanu la locul infracțiunii din 17.01.2014, de confruntare dintre Iu.Cebanu și V.Serebrian din 23.01.2014, rapoartele de examinare medico-legală a cadavrului nr.156 din 31.12.2013, de expertiză medico-legală nr.1,,D” din 15.01.2014, nr.9,,D” din 05.02.2014, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ce au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(3) lit.c) Cod penal este integral dovedită.

Instanța de apel, reținînd prevederile art.414 alin.(2), (6) Cod de procedură penală și respectînd aceste prevederi, a audiat inculpatul Iu.Cebanu, a cercetat și verificat declarațiile martorilor C.Chilat, R.Glutnic, L.Dudnic, L.Cucier, A.Lupulciuc, N.Șumschi, V.Șumschi, cît și probele administrate în cauză, pe care le-a apreciat, conform art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță, expusă mai sus, deoarece argumentele apărării nu și-au găsit confirmare în ședința de judecată.

Astfel, instanțele de fond au făcut o analiză completă a tuturor probelor administrate în toate fazele procesului penal, stabilind corect vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii imputate.

Argumentele recurentului precum că, instanța de apel a apreciat arbitrar și eronat probele și circumstanțele cauzei, într-un final, vinovăția inculpatului nefiind dovedită, contravin materialelor cauzei, or, Colegiul penal reiterează că, instanța de apel corect și în deplină măsură a dat apreciere probelor și circumstanțelor cauzei și a constatat dovedită fără echivoc vina inculpatului în săvîrșirea infracțiunii incriminate.

Nu pot fi reținute afirmațiile, precum că infracțiunea nu a fost comisă de inculpat, iar leziunile corporale depistate la victimă s-au produs în urma căderii acesteia, deoarece se combat prin probele cauzei, și anume declarațiile succesului victimei și a martorilor sus menționați, care au declarat că inculpatul deseori bătea victima, iar conform raportului de expertiză medico-legală, leziunea corporală depistată la victimă a survenit în rezultatul unei lovituri puternice cu piciorul în momentul cînd aceasta se afla în poziție orizontală-

culcată, și formarea acestor leziuni în rezultatul căderii de la înălțimea propriului corp *se exclude* (f.d.69 v.1).

Colegiul menționează că, potrivit art.27 și art.414 alin.(2) Cod de procedură penală, aprecierea probelor și circumstanțelor de fapt ale cauzei ține de competența instanțelor de fond și de apel. Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, însă, va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă.

Cu referire la argumentul recurentului, precum că instanța de apel neîntemeiat a respins demersurile părții apărării privind administrarea de noi probe și a audia martorii Rusnac și E.Goropcean, instanța de recurs menționează că, din procesul-verbal al ședinței instanței de apel, rezultă că instanța a pus în discuție demersul dat și, după audierea opiniei părților, a decis de a-l respinge, pe motiv că un astfel de demers nici la urmărirea penală, nici în instanța de fond nu a fost înaintat. Colegiul penal consideră că, instanța de apel corect a respins demersul părții apărării în acest sens, or, reiterând alegațiile instanței de apel, afirmațiile inculpatului privind încălcarea drepturilor sale procedurale sînt declarative.

Neîntemeiat consideră instanța de recurs și temeiul invocat de partea apărării, precum că a fost încălcat dreptul inculpatului la apărare și interpret, acesta fiind combătut prin procesul-verbal al ședinței preliminare, potrivit căruia inculpatul și-a manifestat acordul de a fi reprezentat de avocatul A.Gheorghiu indicînd că „sunt satisfăcut de calitatea serviciului acordat de avocatul Gheorghiu Arcadie și sunt de acord să fiu apărat în continuare de către el”, și încheierea protocolară din 16.04.2014, prin care a fost admis în proces în calitate de apărător avocatul A.Gheorghiu (f.d.185 v.1). Tot din procesul-verbal rezultă că inculpatul nu a solicitat să fie asistat de interpret, fiind dispusă judecarea cauzei în limba de stat, limbă în care acesta și-a făcut studiile, fapt confirmat prin informația eliberată de liceul teoretic Hîjdieni, r-nul Glodeni (f.d.144 v.1). Mai mult, la urmărirea penală inculpatul a acceptat să facă declarații în limba de stat, a depus plîngerii în limba de stat, în ședința instanței de apel a dat declarații în aceeași limbă, și niciodată nu a solicitat să fie asistat de interpret (f.d.16, 37, 43-45, 51-53, 85-86, 90, v.1).

Nu poate fi reținută nici trimiterea recurentului, precum că prima instanță a examinat cauza în lipsa inculpatului, deoarece în materialele cauzei sunt prezente numeroase cereri ale acestuia privind refuzul lui de a se prezenta în ședințele de judecată, instanța dispunînd examinarea cauzei în lipsa lui. În ședința primei instanțe drepturile inculpatului au fost reprezentate de către avocatul acestuia, iar în ședința instanței de apel inculpatul a fost audiat referitor la învinuirea înaintată, fiind respectate drepturile procedurale ale acestuia (f.d.134-135 v.2).

Astfel, Colegiul conchide că concluzia instanței de apel corespunde circumstanțelor cauzei și probelor administrate și nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărîrii judecătorești contestate.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea acestuia, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Pedeapsa este stabilită inculpatului în limita sancțiunii norme penale în baza căreia a fost declarat vinovat, ținîndu-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, de persoana inculpatului și de toate circumstanțele cauzei care agravează ori atenuază răspunderea.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de

apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiurile invocate de avocat în numele inculpatului nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărîrii judecătorești și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Melnic Oxana în numele inculpatului Cebanu Iulian, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 mai 2016, în cauza penală în privința lui Cebanu Iulian, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 23 noiembrie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu